

hvori der drives virksomhed, samt samarbejde i de tilfælde, hvor et selskab, der virker i flere medlemslande, kommer i en vanskelig finansiel situation. Det samme gælder i tilfælde af overdragelse af forsikringsbestand, hvor flere medlemslande er impliceret. Endelig er det i direktivet mere generelt pålagt de kompetente tilsynsmyndigheder indbyrdes at udveksle de dokumenter og oplysninger, der er tjenlige til udøvelse af tilsynet. Bestemmelser om dette samarbejde foreslås indsat i kapitel XXII om forsikringsrådet.

En del bestemmelser i lovforslaget indeholder i lighed med, hvad der er tilfældet i den gældende lov, en bemyndigelse for handelsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om indholdet af den pågældende regel. Dette er navnlig tilfældet, hvor det drejer sig om regler, der vanskeligt kan optages i selve lovtæksten på grund af dels deres særlig detaljerede karakter dels deres specielle forsikringstekniske indhold. I medfør af disse bestemmelser vil handelsministeren blandt andet kunne give detaljerede regler om koncessioner og om beregningen af solvensmarginen, jfr. den foreslåede affattelse af lovens § 7 og § 25 sammenholdt med direktivets art. 6, 16 og 17, og om klassificering af risici, jfr. den foreslåede § 19 a, stk. 2, sammenholdt med direktivets art. 7, stk. 2.

I medfør af bemyndigelserne vil ministeren endvidere i de tilfælde, hvor lovforslagets bestemmelser er udformet specielt med henblik på filialer, der er oprettet af selskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, kunne gøre de undtagelser fra loven, som skadesdirektivet gør nødvendige for selskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber, jfr. eksempelvis forslaget om ændring af § 127, lovforslagets § 1, nr. 50.

Ved handelsministeriets bekendtgørelse nr. 294 af 5. september 1962 henlagdes visse beføjelser i lov om forsikringsvirksomhed fra handelsministeren til forsikringsrådet. Disse bestemmelser er ved lovforslaget blevet indarbejdet i lovtæksten, uanset om der samtidig er foreslået andre ændringer i de pågældende paragraffer.

Det forventes ikke, at lovforslaget vil få økonomiske konsekvenser for det offentlige. Forsikringsrådets virksomhed finansieres ved afgifter fra forsikringsselskaberne, jfr. lovens § 145.

De nye bestemmelser vil muligvis medføre behov for en mindre forøgelse af forsikringsrådets personale såvel akademisk som kontoruddannet. Størrelsen af personaleforøgelsen kan ikke på forhånd angives, idet den vil afhænge af den arbejdsbyrde, som den forøgede tilsynsvirksomhed vil komme til at medføre.

Til de enkelte ændringsforslag i lovforslagets § 1 bemærkes:

Til nr. 1.

Ændringen af § 2, stk. 1, litra c, er nødvendiggjort ved, at lovgivningen om offentlig sygeforsikring er blevet afløst af lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring, hvorefter sygesikringen ikke længere bygger på et forsikringsprincip.

Litra d må ophæves, da de pågældende brandforsikringsvirksomheder ifølge lovforslaget fremtidig vil blive omfattet af loven.

Litra e må ophæves, idet de krigsforsikringsinstitutter, der er oprettet i henhold til lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare og lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs med senere ændringer fremtidig vil være omfattet af loven.

De i medfør af lov nr. 208 af 21. maj 1969 om krigsforsikring af fast ejendom og løssøre oprettede krigsforsikringsforbund er imidlertid fortsat undtaget fra lov om forsikringsvirksomhed, jfr. det nye stk. 4. Når disse forbund ikke er medtaget som en undtagelse under stk. 1, skyldes det, at denne virksomhed ikke er forsikringsvirksomhed i direktivets forstand, men en fordelingsvirksomhed af speciel karakter (offentligretlig byrdeudligning).

Med henblik på at fastsætte området for skadesforsikring i overensstemmelse med skadesdirektivets art. 2 bemyndiges i et nyt stk. 6 handelsministeren til at foretage den nødvendige afgrænsning mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

Til nr. 2.

Ifølge skadesforsikringsdirektivets art. 8 kan en af direktivet omfattet forsikringsvirksomhed kun udøves af aktieselskaber og gensidige selskaber, hvilket svarer til den nugældende bestemmelse i § 4, stk. 1, 1. pkt.

I henhold til 2. pkt. udøver imidlertid for tiden 2 selskaber, der hverken er organiseret som aktieselskab eller gensidigt selskab, forsikringsvirksomhed. Disse selskaber vil derfor ikke kunne fortsætte under den hidtil anvendte selskabsform, og § 4, stk. 1, 2. pkt., foreslås som følge heraf ophævet. I forbindelse hermed har man i lovforslagets §§ 4-9 foreslået regler for, hvorledes disse selskaber vil kunne omdannes for at kunne opfylde direktivets bestemmelser, uden at det vil skabe større vanskeligheder for selskaberne.

Ifølge direktivets art. 8 er det dog tillige tilladt at drive forsikringsvirksomhed i en offentligretlig form, hvis det sker på samme vilkår, som gælder for privatretlige virksomheder. De under bemærknin-